

Maranatha Mare

September 2014

Jaargang 41 No 8

By die poskantoor as nuusblad geregistreer

Voorjaarsgunsten

*Ik ontdek mijn God
in de kleinste dingen.
Kijk, er gaat een knop
kleurrijk openspringen,
bloemen in de wei
buigen met hun kopjes
en de paardenbloem
is ook in haar nopjes.*

*Ik beleef en voel
dat de lente kriebelt
en het tere gras
vrolijk waait en wiebelt.
God spreidt zacht Zijn hand
met Zijn toov'naarskunsten
en verleent opnieuw
al Zijn voorjaarsgunsten.*

"Gods Zegen Toegewenst" – Gedichten vol beloften – Frits Deubel

Gods lente

In september wordt het lente in Zuid-Afrika. Uiteindelijk, zeggen sommigen en klagen dat het in augustus nog zo koud was. Anderen hopen dat de hitte niet, zoals in sommige jaren, plotseling zal komen.

Lente betekent nieuw leven – in de natuur en ook in het mensenleven. Een nieuw begin, nieuwe kracht, nieuwe energie. Wanneer de lente komt hebben we zin in schoonmaken, de ramen open doen. Stof en spinnenwebben weg. Alles fris met de geur van bloemen en de lente.

Dit jaar heb ik weer in mei lente in Amerika meegemaakt. Het nieuwe groen, overal tulpen in de tuinen en prachtige *dogwood* bomen met hun grote witte bloemen. Prachtig, zoals in Europa.

Maar in de wereld van de Bijbel, net als hier bij ons, is de lente stoffig en droog. “Spring cleaning” is niet zo nodig waar alles schoon en helder is. Het is heel erg nodig waar het stoffig, dor en doods is – niet alleen in de natuur, maar ook in ons leven en geloof.

De profeet Ezechiël gebruikt een lentebeeld wanneer hij in moeilijke levensomstandigheden naar nieuw leven verlangt. Hij zegt: God plukt uit de top van de hoge ceder, tussen de bovenste takken, een teer twijgje weg. God plant het twijgje en het zal takken dragen en vruchten voortbrengen en een prachtige ceder worden. In die boom, in de schaduw van zijn takken, zullen vogels wonen, alle soorten vogels die er zijn.

Wanneer het leven er doods, dor en stoffig uitziet, kan God nieuw leven brengen. Het tedere nieuwe leven kan groeien, sterk worden en veel vrucht voortbrengen. Nieuw leven, nieuwe groei, zegt Ezechiël met deze beelden uit de natuur, is *Gods werk*. Dit kan alleen God. Waar God nieuw leven en groei geeft, kan de lente voortkomen uit de winter van het menselijke bestaan. Niet alleen kan een teer twijgje tot een groot boom groeien, maar die kan ook vruchten dragen en schuiling bieden aan de vogels van de hemel. Niet alleen geeft God nieuw leven en kracht, maar de ontvanger kan ook geven, doorgeven, bijdragen tot het welzijn van anderen. In Ezechiëls tijd was er een bekende Griekse dichter genaamd Anakreon (506-488vC). Hij klaagde vaak in zijn gedichten over ouder worden. Maar hij schreef ook over “gelukkig zijn”. Hij gebruikte voor het eerst het woord *makarios* (gelukkig, gezegend, zalig) dat we later in de zaligsprekingen (Matteüs 5) terugvinden: zalig/*makarios* de eenvoudige, de vrede-stichters, enzovoort.

Anakreon maakte een werkwoord van *makarios*: niet alleen gelukkig *zijn* (een toestand), maar gelukkig *maken* (een actie). Wat maak je gelukkig? Het lentelied van de natuur maakt hem gelukkig: de winter is voorbij!

Wat maakt ons gelukkig – doet ons herleven, herademen? Hoe maken wij anderen gelukkig – brengen nieuw leven?

Zalig de geringe, die uit Gods kracht leven. Voor hen breekt de lente aan, zij bezingen de zomer. Ze ontvangen nieuw leven uit Gods hand. Een teer twijgje door God geplukt en geplant, groeit en brengt vruchten voort. De ware kracht van de lente en nieuw leven is Gods kracht, die uit droge winter nieuw leven laat bloeien. In de natuur en ook in de levens van kleine mensen.

Wanneer we moedeloos worden van de winter, van stof en doodsheid, wanneer we moedeloos worden van ons leven en onze wereld, kunnen we uitkijken naar Gods lente die nieuw leven geeft.

Met God is nieuw leven *altijd* weer mogelijk. Vertrouwend op God vliegen wij op adelaarsvleugels, zingen wij ons lentelied, verheugen wij ons in Gods zomer.

Yolanda Dreyer

Life Loom

Accept the offering of ourselves:
women and men...men and women,
our separate strands
to be woven in and out,
over and under and through,
as we seek to come together,
the strands...
men and women...
women and men,
a part of life,
a part of Church,
A PART OF YOU.

Give us a vision of the tapestry
you weave
with our willingness to be shuttled
back and forth,
women and men ...men and women...back
and forth...
as the tapestry of days becomes the tapestry of years.

But the vision of tapestries remains...
the patterns and the fabric that COULD be,
that COULD be,
as we are shuttled back and forth..men and women...
..women and men.....back and forth..the
strands out of which you weave a fabric...a tapestry,
OF LIFE...OF CHURCH...OF YOU.

Amen.

Kira Sohldoost R.C.

Ds Yolanda Dreyer 20 jaar predikant van de Maranatha kerk

Zondag 10 augustus 2014 was een feestelijke dag. Het was 20 jaar geleden dat ds Yolanda Dreyer haar intrede deed als predikant van de Maranatha kerk, de Nederlandssprekende gemeente in Johannesburg.

En dat jubileum moest gevierd worden. Maar wel op bescheiden wijze, zoals Yolanda vooraf zei, zonder “toeters en bellen” en zonder “hotemetoten” (hoogwaardigheidsbekleders), gewoon “onder ons”.

Yolanda gaf zelf de aftrap met een preek over de liefde, naar de eerste brief van Johannes, hoofdstuk 4: “Wie God liefheeft moet ook haar zuster liefhebben”. De verkondiging kreeg een persoonlijke wending toen Yolanda als voorbeeld gaf de liefde die zij de afgelopen 20 jaar van en in de Maranatha kerk heeft ervaren.

Die ervaring was wederzijds, aldus ouderling van dienst Nicolette van den Eijkel, die Yolanda namens de gemeente bedankte voor 20 jaren waarin zij haar Nederlandse schapen in de Zuid Afrikaanse wei met liefde als herder heeft geleid en gediend.

Namens de Eredienstcommissie was Rob Calmer gevraagd iets over Yolanda’ s altijd solide, inspirerende en praktische prediking en gevarieerde liturgie in de diensten te zeggen, Hij koos er echter voor namens de nieuwkomers te spreken, die geen deel uitmaken van de oprichters van de gemeente en hun (klein)kinderen en die nog niet in de Maranatha kerk waren toen Yolanda 20 jaar geleden kwam.

Rob kwam naar de Maranatha kerk toen hij kort na de eeuwwisseling uit Nederland naar Zuid Afrika emigreerde. Hij was op zoek naar een kerk en vroeg aan de Nederlandse ambassadeur, over wie hij gehoord had dat die in Nederland een actief gemeentelid was, waar hij in Zuid Afrika naar de kerk ging. De ambassadeur ging niet

meer naar de kerk: de kerken in Zuid Afrika stonden voor hem te ver af van de geloofsbeleving in Nederland waar hij in thuis was. Maar, een tijdje geleden had hij wel een diner gehad waar hij naast de dominee van de Nederlandssprekende gemeente in Johannesburg kwam te zitten, en zij was, naar zijn zeggen, een leuke vrouw.

Vind ik leuk

Leuk is in het Nederlands het woord dat ook voor Facebook gebruikt wordt in “vind ik leuk” als vertaling van “like this” met dat opgestoken duimpje. Rob ging naar de kerk waar deze “leuke vrouw” de voorganger is. Hij vroeg de toehoorders wat zij dachten dat hij van Yolanda vond, waarop iedereen gretig de duim opstak als ware het Facebook en hardop in koor zei: “vind ik leuk”.

Prof Dr Yolanda Dreyer is de eerste vrouwelijke predikant van de Nederduitsch Hervormde Kerk in Afrika, voltijds hoogleraar praktische theologie, preekt 40 keer per jaar in haar gemeente, in het Nederlands, wat ze er even heeft bijgeleerd. Ze heeft inderdaad gedegen tekstvaste prediking, kent haar mensen en bezoekt hen. Ze organiseert en laat organiseren en weet haar weg tussen die eigenwijze Hollanders. Zij is een bruggenbouwer naar de reformatorische wereldgemeenschap, muzikaal begaafd, liturgisch vernieuwend, warm, en belangstellend. Rob zei; “Yolanda de dominee”. De gemeente stak haar duimen op en zei in koor: “vind ik leuk”.

Yolanda heeft het echter niet altijd even makkelijk. Zij is soms verguisd in de eigen Hervormde kerk om haar rotsvaste overtuiging om niemand uit te sluiten. De Nederlandssprekende gemeente die haar idealen deelt, loopt terug. In de laatste strategische planning werd de vraag gesteld “wanneer doen we het licht uit?” 20 jaar heeft Yolanda gebouwd aan een gemeente met een dunne, maar taaie ruggengraat, gerund door de vrouwen en kinderen van de oprichters, aangevuld met een paar nieuwkomers. Mensen van allerlei komaf, Nederlands- en anderstaligen, motorbikers en zoekers. Een gemeente die open is voor iedereen, die de brede Nederlandse gemeenschap vindt op onverwachte momenten, die anderen aantrekt op hun zoektocht in het leven, soms maar even, soms heel lang. Een gemeente die Yolanda al 20 jaar bij elkaar houdt en aanpast aan de veranderende vragen van de tijd, geholpen door collega predikanten, die eigenwijze Hollanders en die ongeregelde nieuwkomers.

Rob zei; “Yolanda de dominee van de Maranatha kerk”. De gemeente stak haar duimen op en zei in koor: “vind ik leuk”.

Ds Tanya van Wyk bood ds Dreyer, die door iedereen in de gemeente, jong en oud, bij haar voornaam Yolanda genoemd wordt, een roman aan, geschreven in het Nederlands, over Calvijn, met de titel “Heilig Vuur”.

Rob concludeerde dat Yolanda zoveel meer is dan “een leuke vrouw”. Yolanda is de dominee die al 20 jaar het heilig vuur in de Maranatha brandend houdt. Hij zei; “Yolanda 20 jaar de dominee van de Maranatha kerk”. De gemeente stak haar duimen op en zei in koor: “vind ik leuk”.

Hartsvriendin

Scriba Ellen van der Kuil sprak namens de kerkenraad, de oprichters van de gemeente en hun kinderen en bovenal als vriendin van de jubilaris:

Yolanda kwam terecht in onze gemeente na een onrustig tijdperk in haar eigen leven en ook in de geschiedenis van onze gemeente. Het was voor het eerst dat de Maranatha gemeente een vrouwelijke predikant had beroepen en ook voor het eerst was het niet een Nederlandssprekende predikant. Na haar inzegening als predikant ging zij op de kansel staan en leverde haar eerste preek, in foutloos Nederlands.

Zo begon een samenwerking en een vriendschap en een symbiose tussen Yolanda en de Maranatha gemeenteleden die voor iedereen veel vruchten droeg. Yolanda bracht met zich niet alleen een krachtige prediking en sfeervolle liturgie iedere zondag weer, maar ook een unieke pastorale begeleiding. Yolanda kan midden in het leven met een gemeentelid staan en praktisch advies en warmte en tranen en meeleven geven, als een echte hartsvriendin.

Yolanda doet met iedere bazaar, braderie en Dutch Winter Faire van harte mee: niet alleen verkoopt ze boeken, maar ze probeert haar level best om van alle stalletjes te eten en te drinken. Ik denk ook niet dat er veel predikanten in de Afrikaanse Hervormde Kerk zijn, die als een monnik verkleed luidkeels Bim Bam Bom! zullen zingen in een Animo variété.

Yolanda, de Maranatha gemeente wil met deze gelegenheid van jou 20ste jubileum laten weten dat wij jou als predikant, voorzanger, voorzitter van kerkenraad, lid van eredienstcommissie, lid van Fincom, predikant bij koffieclub en Oranjehof en Meerpaal, maar bovenal als mens en hartsvriendin zeer dankbaar zijn voor jouw bijdragen en grote inzet in onze gemeente.

De deuren van de Maranatha kerk blijven DV open zolang wij het finansiële kunnen redden en met deze nodigen wij jou uit om met ons verder mee te gaan als onze predikant – op naer de volgende 20 jaar!

Nasionale Vrouewendag

De jubileumdienst duurde langer dan gewoonlijk, ook omdat er een nuwe ambtsdrager werd bevestigd in die persoon van Phil Hertzberg als diaken en omdat die diaconie een presentatie van Cradle of Hope verzorgde. Dat is een organisasie die vrouwen en kindereen opvangt die in die knel sitten.

Hoe toepasselik dat was het dat die jubileum van Yolanda was in die weekend van die Zuid Afrikaanse Nasionale Vrouewendag en na die dienst sprak ds Carusta van der Merwe die volgende gedachten uit:

Dit lyk of dit so beplan is:

Yolanda se 20-jaar-in-die-gemeente

val in dieselfde naweek as Nasionale Vrouewendag,

20-jaar-in-die-Nuwe-Suid-Afrika.

Yolanda se eerste jaar in die gemeente was in Augustus 1995 agter die rug.

Na die eerste jaar waarin alle SA landsburgers, insluitend alle vroue, ewe veel sê gekry het, is Nasionale Vrouewendag vir die eerste keer in Augustus 1995 gevier.

Ons vier die 20 jaar wat Yolanda 'n pad saam met dié gemeente stap vir dieselfde redes wat ons Nasionale Vrouewendag vier.

Die soort vrou - die soort mens aan wie die jaarlikse gedenkdag ons herinner is dieselfde soort vrou - die soort mens wat in ons gemeente voorgaan:

- *Iemand wat nie huiwer om teen onreg te praat nie - selfs as dit haar in die moeilikheid laat beland*
- *Iemand wat ons ernstig opneem*
- *Iemand wat so versigtig met ons menswees werk soos met haar eie*
- *Iemand wat verstaan*
- *Iemand wat dit vir ons makliker maak om God te ken*

Dis te poëties om heeltemal toevallig te wees.

So terwyl ons in 2014 vir die 20ste keer regoor ons land daardie vroue onthou wat geweier het om soos tweede- en derdeklas-burgers behandel te word, vier ons somer ook die laaste 20 jaar wat ons eie dominee mense in hierdie geloofsgemeenskap gehelp het om dieselfde te doen.

“Wie God liefheeft moet ook haar zuster liefhebben”. Die Maranatha kerk heeft 20 jaar die leiding en liefde van Yolanda ervaren en hoopt dat zij nog lang in haar midden mag zijn om ons te ondersteunen en te inspireren op onze zoektocht naar liefde voor God en voor onze broeders en zusters.

Bedankje

11 Augustus 2014

MARANATHA GEMEENTE

Per e-pos

Beste Ds. Yolanda Dreyer en Gemeente

Met hierdie skrywe wil ons u graag hartlik bedank vir u ondersteuning aan ons, en vir die geleentheid wat u ons gebied het om gister in u kerk oor THE CRADLE OF HOPE te gesels. Baie dankie dat u omgee oor ons behoeftes, sodat ons 'n verskil kan maak in die lewens van die minder-bevoorregtes, die vernieldes en die haweloses.

Ons ontvang geen subsidies of enige fondse of donasies vanaf die Staat of die LOTTO nie, en is geheel en al afhanklik van donasies vanaf individue, kerke en besighede, asook fondsinsamelings funksies wat deur goeiehartige donateurs vir ons gereel word. Wees verseker dat u hulp aan ons opreg waardeer word. BAIE BAIE DANKIE!

CRADLE seeninge

Melodie van Brakel

THE CRADLE OF HOPE

Grenzen stellen is niet egoïstisch

In het **augustusnummer** van **Woord & Dienst, opiniërend magazine voor protestants Nederland**, verscheen onderstaand artikel van Nico van der Voet.

'Een christen is iemand die licht verspreidt door als een kaars op te branden', hoorde ik eens iemand zeggen. Maar klopt dat? Zo'n uitspraak jaagt mensen richting burn-out. En als je opgebrand bent, verspreid je toch geen licht meer? Daar heeft niemand wat aan.

Een christen is geroepen om licht te verspreiden. Dat is: om zijn naasten lief te hebben. Liefhebben kun je beter niet op de manier van een kaars doen, maar op de manier van een olielamp. Die blijft branden, als de olie op tijd wordt aangevuld tenminste.

Je zou kunnen zeggen dat de Barmhartige Samaritaan licht geeft als een olielamp. Hij heeft zijn naaste lief, maar denkt ook aan zichzelf. Hij delegeert de zorg en kijkt ook in zijn eigen agenda. Dan houd je het helpen vol. Martha heeft lief als een kaars. Ze geeft geen grens aan, en moppert bij de verkeerde persoon op haar zus. Na een halve middag is ze het dienen al zat. Beide verhalen staan na elkaar in Lucas 10.

Wat God vraagt

God vraagt dat wij het goede doen voor anderen. En ook dat wij trouw zijn en een weldaad zijn voor anderen. Micha 6:8 wil dat wij anderen tot hun recht laten komen. Dat kan een mens alleen als hij ootmoedig wandelt met God. Paulus zegt in

Romeinen 12:21 – en daarmee sluit hij aan bij de Evangelieboodschap – dat wij geroepen zijn om kwaad met goed te overwinnen. En goed doen is: liefhebben. Een christen moet vechten – anders kan hij niet overwinnen – maar hij slaat alleen om zich heen met goed doen. Hij mept met het wapen van de liefde!

Een olielamp blijft branden, mits de olie op tijd wordt aangevuld

Eroos is een Griekse uitdrukking voor liefde. Geen kwaad woord daarover. Toch is dit eenzijdige liefde: je wordt er namelijk zelf beter van. En daar is de wereld vol van; van liefde waarvan je vooral zelf geniet. Het is ook niet voor niets een woord voor seksualiteit geworden. God vraagt daarnaast ook *agapè*: liefde die zichzelf verloochent. Liefde die goed doet, terwijl de ander kwaad doet. Liefde die je olie kost. Dat is liefde voor de ander als ánder. Het gaat nog verder. Christenen verspreiden zelfs licht naar hun vijanden toe. Dat is nog eens naastenliefde. Je vijandige buurman neger je niet, je roddelt niet over hem, je doet je beklag niet. Je nodigt hem op de maaltijd, je verwent hem culinair en hebt een goed gesprek (Rom. 12:20).

Evenwicht

God is de bron van deze bijzonder liefde. Omdat Gods oog genadig en liefdevol op ons gericht is, kunnen wij liefhebben. Zijn Geest inspireert ons. Maar juist ook degenen die zich warmen aan Gods liefde, kunnen psychisch hun balans kwijtraken. Voor ze het weten belanden ze in een Martha-rol. Er is ook een psychische bron nodig: evenwichtig omgaan met jezelf. Een mens met liefde voor God én een negatief zelfbeeld, kan niet evenwichtig liefhebben. Die geeft liefde weg om waardering terug te krijgen en zo het zelfbeeld op te krikken. Denk aan kerkmensen die hard lopen in het vrijwilligerswerk en daarbij als hun motief opgeven dat het toch zulk dankbaar werk is. En als het óndankbaar werk wordt, lopen ze vast. Als Maria blijft zitten, houdt Martha het niet vol. Martha heeft een probleem met haar zus, denkt ze. Ik zou zeggen: ze heeft een probleem met zichzelf. Volgens mij spreekt Jezus haar daar ook op aan: ‘Welke keuzes maak jij, Martha?’

Zelfzorg

Zonder goede zelfzorg kun je niet zorgen voor een ander. Naastenliefde is onmogelijk zonder evenwichtige aandacht voor jezelf. Anders wordt een liefhebbend mens leeggezogen. Denk aan de brandende kaars. Zelfzorg is nodig in geestelijk, psychisch en lichamelijk opzicht. Een mens heeft rust nodig om geestelijk bij te tanken; ‘de olie aan te vullen’. Psychisch mag een mens bij alles wat op hem afkomt ruimte vragen voor zijn eigen gevoelens, zijn eigen gedachten, zijn eigen plannen. Die drukt hij niet door, daar sluit hij bij aan. Dat wil zeggen: er is altijd ruimte om eerlijk te communiceren. Je mag in je agenda kijken of het uitkomt om een ander nu te helpen. Als de nood hoog is, leg je agenda aan de kant. Als de nood minder hoog is, overleg je

of er een beter moment is om te hulp te schieten. Je mag ook delegeren. Je mag ook voor jezelf hulp en ondersteuning vragen. Je kunt pas jezelf verloochenen als je eerlijk gepraat hebt over wat je zelf wilt. Automatisch toegeven aan de nood of wensen van anderen, gaat aan je knagen. Dat wordt liefde uit plicht. Daarvan word je moe en daarmee is een ander niet geholpen.

Met liefde uit plicht is de ander niet geholpen

Een belangrijk onderdeel van goede zelfzorg is: grenzen aangeven. 'Dit kan ik voor je doen. Ik zal overleggen wie de zorg van mij overneemt'. 'Volgende week ben ik op vakantie. Mijn buurvrouw zal dan bij u komen.' 'Nee, dat doe ik niet. Ik doe dat met tegenzin, terwijl een ander er plezier in beleeft. Laat mij een andere taak in de kerk doen!'

Drama-driehoek

Liefhebben is geweldig, mits het geen lot is maar een keuze. Als liefde een lot is, dreigt de 'drama-driehoek'. Iemand probeert zijn naaste lief te hebben, hij voelt zich de redder van een ander, maar hij voelt zich ook misbruikt worden en daarmee slachtoffer van diezelfde naaste. Vervolgens zucht hij en wordt de aanklager van de ander. Als de Barmhartige Samaritaan geopereerd had als Martha, had hij zes weken bij de gewonde gezeten en elke dag was hij een beetje dieper gaan zuchten. 'Dit doe ik nooit weer. Waarom moet ik altijd helpen?' Je ontkomt alleen aan deze spanning als je heldere keuzes maakt en grenzen aangeeft. Dan houd je het ook vol, net zoals de olielamp.

Het mag

Is grenzen aangeven niet egoïstisch? Dat is het niet, want daardoor kun je blijven liefhebben. Jezus veronderstelt in het grote gebod dat mensen van zichzelf houden. Zó moeten we van de naasten houden. Paulus sluit bij die gedachte aan (Ef. 5:28,29, Phil. 2:4). Titus wordt uitgedaagd om niet vanuit een negatief zelfbeeld de gemeente te dienen; hij hoeft niemand op zich te laten neerkijken (Titus 2:15). En Paulus houdt Timothëus voor dat hij niet zo vreesachtig hoeft te zijn, maar liefde én kracht evenwichtig mag combineren in het leidinggeven aan de gemeente. Wie liefheeft, mag tegelijk duidelijk zijn, eerlijk communiceren, grenzen aangeven, knopen doorhakken, opwekken en vermanen.

N.C. van der Voet (1958) is theoloog en onder andere docent ethiek aan de opleiding Pastoraal Werk van de Christelijke Hogeschool Ede. Hij publiceert regelmatig over thema's op het snijvlak van geloof en psychologie.

<http://www.theoblogie.nl/grenzen-stellen-niet-egoistisch/>

Dienstrooster september 2014

	7 september	14 september Koffiedrinken	21 september	28 september
1	H Kettner	E de Jong	C Reinten	I Tanzer
2	T van Wyk	KJ Leeuw	F vd Kuil	E de Jong
3	R Boer	J de Jong	D Kruger	R Boer
4	D Kruger	N Knoester	S Steen	W Strydom
5	W Kruger	A Knoester	H Kettner	M Letterie
Begroeting	I Pol	V Vernede	W Kruger	P Reinten
Bloemen	D Kruger	E Goede	J le Roux	J de Jong
Koffie		C Koning F Smal		

Agenda september 2014

Maandag 1 september	10h00	Bijbelstudie – Ouderen in Noorden Details Vic Vernede 073 700 9610
Dinsdag 2 september	9h00-13h00	Kerkkantoor
Zondag 7 september	10h00 11h00	Eredienst Ds. Yolanda Dreyer Eredienst commissie vergadering
Dinsdag 9 september	9h00-13h00	Kerkkantoor
Donderdag 11 september	17h30	FINCOM
Zondag 14 september	10h00 11h00	Eredienst Ds. Carusta van der Merwe Koffiedrinken
Dinsdag 16 september	9h00-13h00	Kerkkantoor
Donderdag 18 september	10h00 19h30	KOFFIECLUB Bijbelstudie Noord Rieneke 0117043602
Zondag 21 september	10h00	Eredienst Ds. Yolanda Dreyer
Dinsdag 23 september	9h00-13h00	Kerkkantoor
Zondag 28 september	10h00	Eredienst Ds. Yolanda Dreyer
Dinsdag 30 september	9h00-13h00	Kerkkantoor

Verjaardagen september 2014

dinsdag 2	Maria van den Steen	011 922 2260
zaterdag 6	Phil Hertzberg	073 736 0589
zaterdag13	Irene Bekker	011 622 5472
maandag 15	Arma Blaauwhof	011 969 6194
maandag 22	Robert Janbroers	011 673 8434
dinsdag 23	Mila Bekker	011 622 5472
dinsdag 23	Wayne Morgenrood	011 828 6854
woensdag 24	Paul Smit	011 942 1918
donderdag 25	Wilma Strydom	011 472 1647
vrijdag 26	Carla Koning	011 973 1091
zaterdag 27	Rina Knoester	072 244 4892
zondag 28	Lucien Andeweg	
maandag 29	Jan Smit	011 969 2572

MARANATHA KERK

Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneeweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandssprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za Ds Carusta van der Merwe 082 554 7715 carusta@gmail.com
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 9h00 – 13h00	Arma Blaauwhof 011 726 1409 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street Branch Code 190805
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 vdkuil@iafrica.com
Scriba Registratie	Hanja Kettner 012 654 7692 / 082 546 8471 hanja.kettners@vodamail.co.za
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Aad van der Kuil 011 792 1145
Organist	Richard Steinmann 011 234 5857 steinmann@absamail.co.za